

دستورالعمل مدیریت بحران جنگ در بخش های مراقبت های ویژه نوزادان (نسخه اول)

آماده سازی بخش برای مدیریت بحران

الف. نیروی انسانی

- فراخوان و برنامه ریزی برای استفاده از نیروهای ذخیره و داوطلب با تجربه کار در NICU (اعضای هیئت علمی دانشکده ها پرستاری، پرستاران شاغل در سایر واحدها، بازنشستگان)
- برنامه ریزی شیفت های کارکنان شاغل بصورتی که ضمن رعایت استاندارد های قابل قبول درمانی در جهت ایمنی آنها، امکان استفاده از شیفت های فشرده برایشان فراهم باشد.
- در فواصل بین شیفت ها فضایی برای اسکان پرسنل و فرزندان خردسال آنها در بیمارستان در نظر گرفته شود که در صورت دشواری رفت و آمد، کارکنان بتوانند استفاده کنند
- در استفاده از مرخصی و OFF کارکنان پرخطر مثل افراد باردار و بیمار در اولویت باشند
- امکان انتقال موقت محل کار کارکنانی که محل زندگی آنها با بیمارستان فاصله زیادی دارد و تردد آنها براحتی ممکن نیست بررسی شود
- در صورت ادغام بخش ها و استفاده از کارکنان سایر بخش ها فقط کسانی برای کار در NICU در نظر گرفته شوند که سابقه قبلی کار در این بخش یا بخش نوزادان دارند.

ب. مکان فیزیکی و تجهیزات

- در صورت امکان با توجه شرایط موجود بخش های NICU و نوزادان را ادغام کنید.
- در بین فضاهای موجود مکانی را برای قراردادن نوزادان در نظر بگیرید که از پنجره ها فاصله بیشتری داشته باشند.
- در بخش خود امن ترین جای موجود را شناسایی کنید و به کلیه کارکنان بخش و مادران معرفی کنید که در صورت نیاز در آن محل تجمع کنند.
- شیشه پنجره ها را با چسباندن چسب های پهن و ضربدری در برابر آسیب های ناشی ارتعاشات محافظت کنید.
- چراغ قوه با نور مناسب در مکان های مشخص در بخش، اتاق پزشک مقیم، اتاق پرستاران و اتاق مادران قرار داده شود.
- اگر برای همه ی دستگاهها امکانپذیر نیست ، بسته به تعداد تخت ها حداقل برای چند ونتیلاتور، مانیتور، پالس اکسی متر و پمپ باتری های سالم وجود داشته باشد که در صورت قطعی برق دستگاهها تا مدتی از کار نیفتند.

- اگر با توجه به بحران پیش آمده مجبور به پذیرش تعداد بیشتری بیمار هستید و تجهیزات موجود پاسخگو نیست با هماهنگی مسوولین دانشگاه و بیمارستان امکان انتقال موقت تجهیزات لازم را از سایر بیمارستان های دانشگاه که تجهیزات اضافی وجود دارد فراهم کنید.
-تهیه کیف اعزام : بسته به تعداد تخت، کیف های قابل انتقال حاوی کلیه وسایل لازم برای احیای نوزادان (بر اساس چک لیست سریع کتاب احیا) و سایر داروها و وسایل ضروری تهیه کنید.
-کپسول اکسیژن پر شده و قابل انتقال به تعداد مناسب (بسته به تعداد بیمار) برای استفاده در مواقع ضروری آماده داشته باشید.

ج.مدیریت و سیاست گذاری

-بسته به بحران موجود در بیمارستان هایی که امکان پذیرش مجروحین زیادتر است موقتا بخش زایمان و NICU تعطیل شود و بیماران بستری شده به سایر بیمارستان ها منتقل شوند و در صورت امکان تعدادی از پرستاران NICU تعطیل شده موقتا به بیمارستان هایی که مقصد پذیرش نوزادان است منتقل شوند.

-برای پذیرش اورژانس نوزادان در مواقع اضطرار قوانین اداری رایج مربوط به انتقال نوزادان در زمان عادی مانع انتقال سریع نشود.

-برای رعایت ایمنی نوزادان و والدین آنها با استفاده از اساتید معین و مشاوره های تلفنی از انتقال های غیر ضروری مخصوصا از انتقال بیماربین شهرستان ها در حد امکان، خودداری شود.

- در شرایط بحران برای نوزادانی که آمادگی نسبی برای ترخیص دارند، سعی کنید، ترخیص زودتر را در نظر داشته باشید و از جایگزین هایی مثل اکسیژن درمانی و پالس اکسی متری در منزل، آموزش گواژبه والدین و پیگیری تلفنی و سرپایی بیماران، استفاده شود.
-یک خط مستقیم برای پاسخگویی به سوالات والدین نوزادان ترخیص شده در نظر بگیرید.
-با توجه به شرایط پیش آمده در بحران و کمبود خون و فراورده های آن سعی شود خانواده ها را به اهدای خون تشویق کرد و در جهت صرفه جویی در مصرف خون و فراورده ها از آستانه های سختگیرانه تر استفاده نمود.

برای احتمال تخلیه اورژانس بخش آمادگی های زیر وجود داشته باشد:

ملزومات زیر برای استفاده نوزادان در تخلیه اضطراری بخش بسته بندی شده در یک کیسه حاوی برچسب نگهداری کنید و کلیه پرسنل از محل آن آگاه باشند(ممکن است بعضی ملزومات مثل نیوپاف اضافه موجود نباشند واز موجودی در حال استفاده بخش اضافه شود)

-پالس اکسی متر پرتابل و نیوپاف و آمبو بگ همراه با ملزومات (ماسک صورتی با سایز های مختلف ، سوند اکسیژن ، کاتتر . و OG Tube)

-کیف اعزام حاوی وسایل احیا و داروها و وسایل ضروری(طبق چک لیست ضمیمه)
-به ازای هر نوزاد حداقل دو پتوی گرم و ملافه به تعداد کافی

-در نظر گرفتن مکان امن برای اسکان موقت با توجه به آسیب وارد شده به بخش و سایر قسمت های بیمارستان با هماهنگی ستاد بحران در حالت های مختلف(انتقال افقی، انتقال عمودی، تخلیه کامل)

-در نظر گرفتن بخش های NICU معین در سایر بیمارستان های دانشگاه برای مواردی که آسیب وارده به بخش جدی هست و امکان بازگشت مجدد به بخش نیست

-آموزش نکات ضروری مثل آمبوزدن، تخلیه ترشحات با پوآر، کمک به جابجایی نوزاد به خانواده ها و استفاده از حداکثر کمک خانواده ها

-آموزش کمک های ضروری مثل آمبو زدن، تخلیه ترشحات و نحوه برقراری اکسیژن برای نوزاد به کارکنان غیرفنی بخش(منشی، کمک بهیار، کارگر) برای استفاده از پتانسیل کمک آنها در موارد بحران

-در موارد خیلی حاد و نیاز به انتقال بسیار سریع نوزادان از بخش به مکان امن، انتقال ایمن در حالت قنناق شده در آغوش مادر یا کارکنان را در نظر داشته باشید، اگر جلیقه انتقال (طبق تصویر پیوست) وجود داشته باشد برای انتقال سریع چند نوزاد همزمان توسط پرستاران بخش مناسب تر است.

-نحوه جدا سازی نوزاد از اتصالات (سرم، ...) برای احتمال نیاز به تخلیه سریع بخش در هر شیفت با مادران حاضر، کارکنان و پزشکان بخش مرور شود.

-در هر شیفت نوزادان بستری از با توجه به شدت بدحالی از نظر اولویت درنوبت انتقال تقسیم بندی شوند.

- در هر شیفت، فرمانده بحران مشخص شود. و امکان بروز بحران احتمالی و نیاز به اقدامات لازم مثل تخلیه اورژانسی مطرح شود و در مورد سناریوهای احتمالی بریفینگ با حضور پزشکان و کلیه کارکنان بخش و مادران صورت بگیرد. مسلماً نحوه عملکرد در هر بیمارستان با توجه به ساختار بیمارستان ممکن است متفاوت باشد.